

ХАЙ ЖИВЕ ХАБАРНИЦТВО,
АБО АГОНІЯ ВЛАДИ

стор 2

ЯКІСНА ТА ДОСТУПНА МЕДИЦИНА
ЗАДЛЯ ЗБЕРЕЖЕННЯ НАЦІЇ

стор 4

НОВА СТРАТЕГІЯ
МИРУ ТА БЕЗПЕКИ

стор 5

КОРУПЦІЯ З ПРИСМАКОМ ПОРОХУ

Те, що війна стає для деякого непоганим засобом збагачення, свідчать періодичні викриття корупційних схем в оборонній сфері. Розслідування журналістів «Наших грошей» щодо закупівель запчастин до військової техніки для оборонних підприємств, які завозилися контрабандою з РФ та продавалися «Укроборонпрому», викликало справжній вибух у суспільстві. А вже до цієї схеми причетне оточення президента — того самого, який у 2017-му пообіцяв рубати руки тим, хто крастиме в армії; того самого, чиє передвиборче гасло — «Армія, Мова, Віра»...

У схемі три ключові учасники. Перший — Ігор Гладковський, син заступника секретаря РНБО, а за сумісництвом бізнес-партнера Порошенка Олега Гладковського, який організував на державному рівні за допомогою батька закупівлю саме цих деталей. Другий — экс-співробітник «Укроборонпрому» Віталій Жуков, який відповідав за оформлення документів. Третій — бізнесмен Андрій Рогоза (його і раніше підозрювали в корупційних оборудках), який відповідав за поставку через кордон контрабандних деталей та легалізацію схеми.

Вони скуповували військові запчастини у російських контрабандистів, а також на складах української армії. Ціни на запчастини, які часто не відповідали будь-яким стандартам якості, накручувалися в рази. Цей «товар»

за змовою з керівництвом «Укроборонпрому» продавали на оборонні заводи. Таким чином група нібито отримала від держконцерну щонайменше 250 млн грн.

Щоб схема видавалась чесною, підприємства нібито проводили тендери на поставку деталей, але в них брали участь тільки підставні фірми. Однією з таких фірм-«прокладок», задіяних у схемі, була «Ленінська кузня» (з 2017-го «Кузня на Рибальському»), яка належала Порошенкові до 2018 року. Як стверджують журналісти, щоб відмити гроші, Гладковський-молодший і його партнери проводили їх через конвертаційні центри, за опера-

цію віддавали певні відсотки. Причому готівкою в пакетах.

Робота журналістів не залишилася непоміченою. І Олег Гладковський (який, до речі, пропонував взяти на поруки замміністра оборони Ігоря Павловського, якого звинуватили в корупційній схемі із паливно-мастильними матеріалами для армії. — Прим. авт.) попросив відсторонити його від виконання обов'язків на час розслідування. Син Гладковського подав до суду на журналістів. А «Укроборонпром» після корупційного скандалу назвав розслідування «маніпулятивним», однак також відсторонив декількох топ-чиновників оборонних підприємств, які фігурували в розслідуванні. Президент вустами свого вірного Цеголка підтримав ініціативу Олега Гладковського й доручив перевірити викладені журналістами матеріали, що й почали робити НАБУ, САП, ГПУ та СБУ. Рада також нарешті дала добро на створення ТСК.

(Закінчення на стор. 3)

У КРАЇНІ ЙДЕ ВІЙНА НЕ ПЕРШИЙ РІК. І ТОМУ РОЗСЛІДУВАННЯ ТАКИХ ДІЙ МАЄ БУТИ ОБ'ЄКТИВНИМ, А РІШЕННЯ — ШВИДКИМ ТА ЖОРСТКИМ, ЩОБ ІНШИМ БУЛО ЗАСЬ ЗБАГАЧУВАТИСЯ НА КРОВІ. АЛЕ РІШЕНЬ НЕМАЄ, ТА Й ГАРАНТ ЯКОСЬ НЕ ПОСПІШАЄ ВІДРУБАТИ РУКИ ВИННИМ

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETA.VV.COM

Рекомендована ціна
5 гривень

Невдала легалізація «сіток» та виборча безвідповідальність

Нинішня виборча кампанія дуже схожа на таку собі шахову партію. Та це досить брудна гра... Тут у хід пішли не тільки улюблені чорні технології та всілякі маніпуляції, а й жонгливання законодавством.

У ЗМІ неодноразово писали про створення потужної агітаційної мережі Петра Порошенка. Звісно, що саму агітацію ніхто не забороняв, а от згідно з чинним законодавством платити за роботу агітаторів — зась. І з цим у штабу «єдиного президента» виникли проблеми. Спостерігачі ОПОРИ зафіксували те, що агітаторам Порошенка дійсно платять гроші. Також нині правоохоронці відкрили декілька проваджень стосовно «сіток».

Цікаво, що кілька тижнів тому замголови фракції БПП Сергій Березенко (його ім'я частенько спливає у цьому скандалі) в інтерв'ю агентству «Інтерфакс Україна» зазначив: мовляв, ЦВК у найкоротші терміни повинна зробити офіційне роз'яснення стосовно того, чи можна тим самим агітаторам компенсувати їхні вимушені витрати на всяке-різне. І от Центрвиборчком видав постанову № 376, яка передбачає відшкодування витрат фізичним особам, залученим до безпосереднього здійснення заходів передвиборчої агітації. Оце так оперативність...

«ЦВК легалізувала оплату роботи агітаторів команди Порошенка. І це сталося після того, як була викрита масштабна «сітка»... У законі чітко прописано, що не можна платити агітаторам, але ЦВК ухвалила рішення, що, виявляється, можна», — про це заявив народний депутат від «Батьківщини» Сергій Власенко.

Втім, Шостий апеляційний адміністративний суд визнав протиправною і недійсною згадану постанову ЦВК. Та Центрвиборчком має намір оскаржувати це рішення.

Минулого тижня сталося ще дещо цікаве. Точніше — не сталося. Так, парламентарі мали розглянути законопроект № 8270, який передбачає посилення відповідальності за порушення виборчого законодавства, і не розглянули. Схоже на те, що законопроект і до 31 березня не встигнуть проголосувати... Немає політичної волі для того та й страшно! Це ж не ЄС чи НАТО...

Насправді законопроект розроблявся з кінця 2016 року. А після реєстрації мертвим вантажем пролежав у комітеті десять місяців. Тож на думку деякого, певне, може ще почекати...

Микола БИКОВ

Хай живе хабарництво, або АГОНІЯ ВЛАДИ

Ну що, можна нас привітати? Конституційний суд фактично легалізував незліченні багатства наших посадовців. Усе, за що боролися після Революції Гідності, стало марним. Війна з корупцією закінчена?

Кримінальну відповідальність за незаконне збагачення впровадили в 2015 році на хвилі створення нових антикорупційних органів. Утім саме це було однією з вимог Європейського союзу на виконання плану дій з візової лібералізації. Аналогічну вимогу висував Україні й Міжнародний валютний фонд.

Тож мова йде про статтю 368-2 Кримінального кодексу України. В ній зазначено, що посадовці, які мають значні статки чи майно, законність підстав набуття яких не підтверджено доказами (активи, що перевищують 960 тис. грн), можуть бути позбавлені волі на строк від двох до десяти років. До того ж була передбачена можливість

До речі, свого часу подібне подання розглядав Конституційний суд Литви. Втім, там суд залишився на боці права!

Та усе набагато цікавіше. Варто було б згадати про те, що сам термін «незаконне збагачення» з'явився в міжнародному праві ще шістнадцять років тому. Саме в 2003 році була прийнята Конвенція ООН проти корупції, яку Україна, між іншим, ратифікувала! Так от у статті 20 цього документа сказано, що країна-учасник зобов'язана в рамках свого законодавчого поля врегулювати питання покарання за незаконне збагачення.

Після винесення рішення КСУ більше десяти антикорупційних організацій забили на сполох та

статтю 368-2 чотири роки тому! Забули?

На амнезію, здається, страждає й нинішній генпрокурор. Він зазначив, що юристи називають подібні статті «мертвицею» — тобто такими, які неможливо застосувати на практиці. Є тільки одне але. Юрій Віталійович забув про те, що саме він значиться одним із авторів закону, який викладав у новій редакції статтю 368-2.

Та що декриміналізація незаконного збагачення означитиме на практиці? Відтепер держслужбовців та депутатів фактично не можна буде притягнути до відповідальності за даними їхніх електронних декларацій. (Утім чинною залишається стаття 366-1 Кримінального кодексу, яка передбачає покарання за декларування недостовірної інформації. Та вже можна не ховатися...)

І ось що найстрашніше: усі кримінальні провадження за

рупційної прокуратури, справ, які підлягають закриттю, нині близько сімдесяти.

Тож бачимо, що представники влади різних рівнів у такий спосіб легалізували свої статки, законність походження яких вони не можуть довести. І це дуже схоже на агонію влади, яка відчуває, що доживає останні дні... Лише цим можна пояснити таке дивне з точки зору права рішення КСУ.

Ситуацію потрібно рятувати хоч на майбутнє. Тож Юлія Тимошенко зареєструвала проект закону про внесення змін до Кримінального кодексу України, що повертають відповідальність за незаконне збагачення чиновників (№ 10103).

Своєю чергою президент також підготував відповідний законопроект. «Нова редакція статті буде виписана так, що і комар носа не підточить», — заявив Порошенко. От тільки хочеться спитати: а в якому сенсі не підточить?

Не важко здогадатися, що законопроект лідера «Батьківщини» намагатимуться «валити» усіма можливими способами. А от президент як завжди спробує себе в ролі рятувальника. Правда? По-перше, останнім часом здається, що парламент тільки те й робить, що ухвалює законопроекти Порошенка. По-друге, цю кашу заварили депутати з провладних фракцій та їхні політичні сателіти. І чи могло це статися без санкції Банкової? Сумнівно.

Наш Конституційний суд уже видавав геніальні рішення: згадайте, як Кучмі дозволили балотуватися на третій термін у 2003 році, чи як у 2010-му повернули Конституцію 1996 року й розширили повноваження Януковича... І от тепер... Ось таке воно життя по-новому.

Звісно, що зараз наші західні партнери добряче відчитують владу. От тільки справи це вже не допоможе. В передчутті шторму відбулась амністія капіталів. І навіть коли буде прийнятий новий закон (а це може статися не скоро), ситуація це не змінить. Адже все доведеться починати спочатку... А поки корупціонери можуть спати абсолютно спокійно!

Яна ДЖУНГАРОВА

ПРЕДСТАВНИКИ ВЛАДИ РІЗНИХ РІВНІВ У ТАКИЙ СПОСІБ ЛЕГАЛІЗУВАЛИ СВОЇ СТАТКИ, ЗАКОННІСТЬ ПОХОДЖЕННЯ ЯКИХ ВОНИ НЕ МОЖУТЬ ДОВЕСТИ. І ЦЕ ДУЖЕ СХОЖЕ НА АГОНІЮ ВЛАДИ, ЯКА ВІДЧУВАЄ, ЩО ДОЖИВАЄ ОСТАННІ ДНІ... ЛИШЕ ЦИМ МОЖНА ПОЯСНИТИ ТАКЕ ДИВНЕ З ТОЧКИ ЗОРУ ПРАВА РІШЕННЯ КСУ

конфіскації майна і заборона обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років. Також було прописано, що покарання не уникнути й тим, хто передав свої багатства родичам.

І от минулого тижня Конституційний суд визнав неконституційною цю норму. Представники Феміди вважають, що вказана стаття суперечить Основному Закону, адже передбачає обов'язок громадянина пояснювати законність своїх статків. Кажучи просто — доводити свою невинуватість. Судді наголосили на тому, що в Україні діє презумпція невинуватості, й доведенням провини в суді має займатися обвинувачення... Рішення Конституційного суду є остаточним, не підлягає оскарженню і не може бути переглянуте. Тож стаття 368-2 Кримінального кодексу України втратила чинність.

оприлюднили звернення, в якому зазначено, що скасування згаданої статті може вплинути на співпрацю України з МВФ... А в Transparency International Ukraine заявили, що декриміналізація незаконного збагачення означає повну амністію для всіх посадовців із сумнівними доходами, і це практично нівелює всю антикорупційну реформу!

Та хто ж зробив подання до Конституційного суду? Кому із нардепів настільки муляла стаття про незаконне збагачення? 12 грудня 2017 року 59 нардепів (23 парламентарі з «Народного фронту», 11 із БПП, 11 із «Відродження», 10 з Опозиційного блоку, три з «Волі народу» та один із Радикальної партії — от вам і «коаліція») направили до КСУ подання з проханням перевірити на відповідність Основному Закону статтю 368-2 ККУ. До речі, значна частина з цих парламентарів голосували за

ст. 368-2 будуть закриті без права поновлення в майбутньому. Таку заяву зробили в Національному антикорупційному бюро України. Відновити розслідування щодо фігурантів таких кримінальних проваджень, а також підозрюваних і обвинувачених за вже встановленими фактами незаконного збагачення буде неможливо, адже закон не має зворотної сили. Тому придбане майно апriori вважатиметься законним безвідносно до джерел його походження. У Нацбюро зазначили, що рішення є політично мотивованим і суперечить зобов'язанням України за ратифікованою Конвенцією ООН проти корупції, домовленостям з МВФ і Євросоюзом. «Це крок назад у антикорупційній боротьбі України та крок назустріч реваншу старої системи», — відзначили в НАБУ.

До речі, за попередніми даними Спеціальної антико-

(Закінчення. Початок на стор. 1)

Соратники гаранта не залишилися осторонь й доносили до суспільства одні й ті самі меседжі. Мовляв, заради армії можна використовувати й контрабанду, і тільки в РФ можна купити ці запчастини, що, власне, й робили волонтери в 2015–16 роках. Та й взагалі, по цій справі протягом 2015–17 років відкрито п'ять проваджень у військовій прокуратурі та одне – в НАБУ. Тому ніякої сенсації в журналістському розслідуванні немає.

Але логіка чомусь починає пручатися таким поясненням. У країні йде війна не перший рік. І тому розслідування таких дій має бути об'єктивним, а рішення – швидким та жорстким, щоб іншим було зась збагачуватися на крові. Але рішень немає, та й гарант якийсь не поспішає відрубати руки винним.

Більше того, на початку бойових дій ще можна було казати про нестачу запчастин. Але в цьому випадку не слід кивати на волонтерів. У них набагато менше можливостей знайти все необхідне для армії, тому вони викручуються

Корупція з присмаком пороху

як можуть. Але тут йдеться не про безоплатну допомогу ЗСУ, а про закупівлю за захмарними цінами через державний концерн! Невже у держави, яка отримує з кожного українця податки, в тому числі й військовий збір, вистачає совісті казати, що якихось запчастин немає. А чому ж не можна зробити ці проклятуці деталі на наших заводах, які – о диво! який збіг! – займаються ви-

робництвом броньованої техніки? Це ж не якісь секретні креслення, які неможливо відтворити. Дорого? Попервах – можливо. Але життя, безпека наших воїнів та незалежність від російських запчастин ще дорожчі.

На жаль, кандидат, у передвборчому гаслі якого на першому місці стоїть армія і який нібито більше 60 млн доларів власних коштів витратив на

ЗСУ (за ці гроші можна було б спокійно купити принаймні 150 БТРів), цього не розуміє. Адже якби справжня незалежність України для нього була не порожнім звуком, корупцію в українській армії було б давно викоринено. Бо для цього потрібна тільки політична воля, якої ми, на жаль, не спостерігаємо, адже вигода перемагає...

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

Юлія Тимошенко оголосила про початок процедури імпічменту президента

«Батьківщина» разом з іншими фракціями в парламенті розпочинає процедуру імпічменту президента Петра Порошенка за державну зраду, сприяння ворогу та торгівлю на крові з країною-окупантом.

Про це заявила з парламентської трибуни лідер фракції Юлія Тимошенко, коментуючи резонансне журналістське розслідування, яке засвідчило, що близьке оточення Петра Порошенка курувало розкрадання оборонної галузі.

«Ми вважаємо, що оприлюднені журналістами-розслідувачами факти підпадають під статтю 111 ККУ – державна зрада, умисно вчинена громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності, недоторканності, обороноздатності, державній і економічній безпеці України. Це сприяння ворогу, знищення української армії, сприяння країні-окупанту в захопленні нашої країни, що є підсудною справою», – наголосила голова партії.

Вона зауважила, що зібрані за кілька років журналістами-розслідувачами докази беззаперечно доводять: президент та його оточення в тому числі через «Ленінську кузню» контрабандно завозили до України запасні частини з Російської Федерації, з «відкатами» та за завищеними у 2–4 рази цінами. І ці зіпсовані частини з країни-агресора постачали для українських оборонних заводів і встановлювали на українську військову техніку.

«Цим підривалась обороноздатність країни, руйнувалися застосовані проти Російської Федерації санкції, і головне, що на чолі цієї піраміди стояв чинний президент Петро Порошенко», – обурилася Юлія Тимошенко.

Лідер фракції наголосила: торгівлю на крові під прикриттям патріотичних гасел глава держави заробляв мільярди гривень на горі нашого народу і нищив Україну.

Юлія Тимошенко закликала «всіх без винятку народних депутатів, які мають честь і совість, поставити на місце всі організовані злочинні угруповання».

ДУМКА ЕКСПЕРТІВ

«Питання закупівлі запчастин та бронетехніки можна було вирішити без залучення країни-агресора»

Олег ЖДАНОВ,
військовий експерт:

«В Україні існує жорстка монополія на виробництво та продаж озброєння. І «Укроборонпром», чия діяльність схована під грифом секретності, перебуває під повним контролем президента України.

Закупівля запчастин до військової техніки, які ввозилися контрабандою з РФ, виходячи з опублікованих документів й матеріалів розслідування, має ознаки корупції.

До речі, питання закупівлі запчастин та бронетехніки можна було вирішити без країни-агресора і, головне, обійтися меншою кров'ю. Потрібне було лише рішення головнокомандувача: або ремонтувати за рахунок старої техніки ту, яка ще в строю, або ж дати «добро» на закупівлю необхідних запчастин. Можна було на рівні держави звернутися до країн Будапештського договору, де зберігається багато боєприпасів та бронетехніки тощо. Згадаймо, скільки нам віддали Польща та країни Балтії набоїв, відповідно, з ними можна було домовитися й про запчастини.

Крім того, якби ми не лише галасували про перехід на стандарти НАТО, а дійсно це робили, можна було ще в 2014-му взяти канадські літаки Ф-16 та попросити в лізинг американське озброєння, яке після афганської війни перебрали до Європи. Тим більше, що союзники нам допомагали неодноразово.

Взагалі ж можна було почати відновлювати вітчизняний ВПК. Але в Україні на сьогодні немає ані моделі збройних сил, які ми вибудовуємо, ані військової реформи, ані державної програми переозброєння армії.

Те, що Гладковського пов'язують із президентом, не є дивним. Порошенко очолює РНБО, тому не може бути не в курсі того, що робить його підлеглий. Більше того, як головнокомандувач він вибудував жорстку вертикаль, переформатувавши АТО в ООС, щоб одноосібно контролювати все, що там відбувається. А ще на Гладковського записана нерухомість в Іспанії, де відпочиває Порошенко.

Тож навряд чи цю справу розслідуватимуть належним чином принаймні до виборів. Те, що Гладковський заявив про своє тимчасове відсторонення, а Порошенко це підтримав, робиться задля того, щоб випустити пару і збити хвилю обурення. Залишається надія лише на суспільство, яке не дасть забути про корупцію в «оборонці».

«Доки існує «Укроборонпром», існуватиме й корупція»

Дмитро СНЕГИРЬОВ,
військовий експерт,
голова ГО «Права справа»:

«На жаль, корупційні скандали в «оборонці» виникають постійно, адже завжди є зацікавлені сторони. Тому навіть якби необхідні запчастини вироблялися в Україні, задля реалізації корупційних схем їх все одно закуповували б у країні-агресорі.

Пам'ятаємо скандал навколо Львівського танкового заводу, який закуповував сталь гіршої якості за вищою ціною в Маріуполі на підприємствах, що належать Ахметову, замість купувати сертифікований країнами НАТО метал у Польщі.

На п'ятому році війни досі не побудований патронний завод. І хоч кажуть, що патронів радянського виробництва вистачить ще на 10 років, боєкомплекти закуповуються, бо і тут працюють корупційні схеми. І доки існує «Укроборонпром» – корупційний монстр, який

займається поставками для ЗСУ, корупція існуватиме.

Варто згадати: передача катерів «Ай-ланд» була заморожена фактично на роки через те, що США наполягали на тому, щоб Україна нарешті позбавилася «Укроборонпрому» як корупційного посередника. Але українська сторона наполягала на існуванні цієї «прокладки».

Дотичність до цих схем президента мають розслідувати правоохоронні органи. Але, на жаль, на це надії мало. Чинників Міноборони, чия корупційна схема лише на паливно-мастильних матеріалах завдала державі збитків на майже 150 млн грн, так і не покарано. Згадаємо і справу Назарова, винного в тому, що у небі над Луганським аеропортом був збитий Іл, згадаємо Розенблата тощо.

Свого часу ми подавали до ГПУ та НАБУ матеріали щодо сумнівних тендерів на близько 150 млн грн військової частини, що дислокується у Вінниці. Парадокс полягав у тому, що ця частина укладала контракти з фірмами, які зареєстровані як «прокладки» на підконтрольній бойовикам території. Це взагалі нонсенс, але то нікого не цікавить. До речі, в іншому епізоді стосовно цієї ж військової частини щодо ремонту літака Ан-26 фігурує один із радників чинного президента. Проте другий рік ми отримуємо відписки, а справа не рухається з місця.

Тому максимум, що чекає на фігурантів нинішньої схеми, – тимчасове усунення від виконання обов'язків. А потім слідство як завжди зайде в глухий кут. Бо якщо покарати людину, яка є частиною корупційного ланцюга, вона здасть своїх оплічників. Та й створені антикорупційні органи не виконують своїх обов'язків.

На жаль, це бачать і наші західні партнери. І роблять висновки. Для порівняння: в Польщу інвестовано приблизно 100 млрд доларів, а ми отримуємо лише кредитні транші на декілька мільярдів, які віддаватимемо або лісом-кругляком, або іншим надбанням, яке ще залишилося в державі».

В Україні кількість населення щорічно скорочується більш як на 200 тисяч осіб, смертність вдвічі перевищує народжуваність. За останні чотири роки в рейтингу найздоровіших країн світу, який складається інститутом Legatum, Україна скотилася з 79-го на 137-е місце з-поміж 149 країн. І які б красиві слайди не вимальовували в уряді, на жаль, цифри красномовно свідчать про те, що запроваджена медична реформа не спрямована на покращення здоров'я нації, її мета — економія грошей. Недарма ж за останні три роки видатки держави на медичну галузь скоротилися з 3,6% до 3% ВВП. У рамках Національного медичного форуму «Якісна та доступна медицина», ініційованого Юлією Тимошенко, фахівці обговорювали комплекс найважливіших змін у галузі, які мають увійти до національної стратегії охорони здоров'я.

Начальник лікувально-організаційного управління Національної академії медичних наук України, д.м.н., професор Ігор Шкробанець зазначив, що на сьогодні немає системи реформування, є фрагменти, які певною мірою лише імітують зміни. Саме тому конче потрібно розробити документ, який визначає стратегію розвитку системи охорони здоров'я на довгі роки і який побудований в інтересах нації та з урахуванням економіки країни.

«Маємо дати старт такому документу, який слугуватиме збереженню нашої країни. Це питання суспільства в цілому та компетентних громадських організацій», — констатував він.

Своєю чергою президент Українського медичного клубу, відповідальний секретар Всеукраїнських лікарських товариств Іван Сорока вважає, що потрібно вибудувати пацієнтоцентричну модель системи охорони здоров'я.

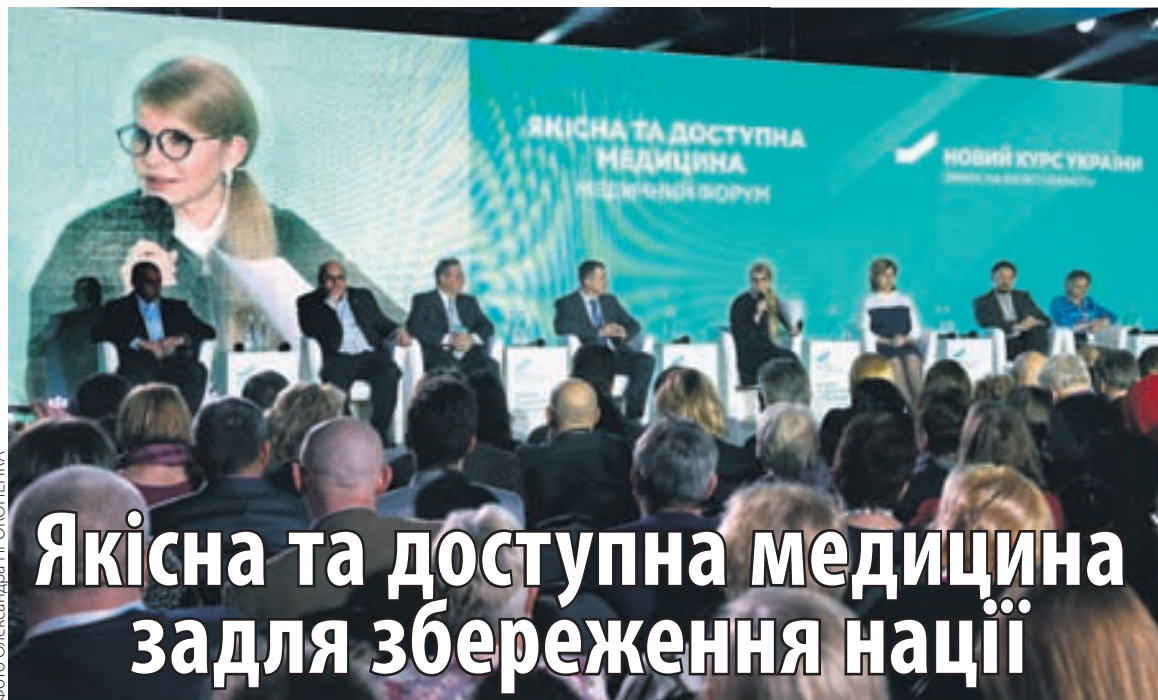
«Все, що ми вибудовуємо, маємо робити для пацієнтів. Ця система має бути стратегічною основою розбудови України», — підкреслив він.

Голова комітету ВР з питань охорони здоров'я Ольга Богомолець звернула увагу на жалюгідний стан медичної галузі.

«На сьогодні 80% смертності — від серцево-судинних хвороб і онкології. В бюджеті закладено 30% від потреби людей на лікування. 70% пацієнтів не звернуться по допомогу до фахівців через брак коштів! І як мінімум половина закладів вторинного й третинного рівня закритися», — зауважила вона, додавши, що коаліцією, попри задекларовані наміри, так і не був ухвалений

закон про загальнообов'язкове державне медичне страхування, який дав би українцям шанс на якісні медпослуги.

Президент Фонду допомоги онкохворим дітям Валентина Маркевич своєю чергою констатує, що наразі знищено багато державних програм, в тому числі програма допомоги онкохворим дітям, яка передба-

Якісна та доступна медицина задля збереження нації

чає не тільки якісні ліки, а й стажування лікарів за кордоном.

«Зараз онкохворим дітям замість якісних ліків дають генерики, через що кількість рецидивів збільшилася в 5 разів! Знищено лабораторію лікарні «ОХМАТДИТ»! Знищено центр

загальнодержавного медичного страхування. Для пенсіонерів, непрацездатних, неповнолітніх воно має бути за державний кошт і повноцінне: страховка повинна включати всі складові.

Крім того, учасники Форуму наполягають на необхідності

ступу до медпослуг сільського населення.

Щоб гарантувати достатній рівень фінансування первинної ланки, базовий тариф на одного пацієнта пропонується збільшити з існуючих 370 грн до 1000–1200 грн. На особливу увагу заслуговує фінансування й реальна робота державних програм з окремих захворювань.

За словами лідера ВО «Батьківщина» Юлії Тимошенко, пропозиції учасників Форуму будуть покладені в Концепцію стратегії охорони здоров'я, яка стане запуском національної платформи реальних змін.

«Це наша робота і ніхто ззовні її не виконає. Для її реалізації в нас є найкращі професіонали, є готовність, знання та розуміння, в якому напрямку рухатися», — підсумувала вона.

Олекса ГОНСЬКИЙ

ПРОПОЗИЦІЇ УЧАСНИКІВ ФОРУМУ БУДУТЬ ПОКЛАДЕНІ В КОНЦЕПЦІЮ СТРАТЕГІЇ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я, ЯКА СТАНЕ ЗАПУСКОМ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПЛАТФОРМИ РЕАЛЬНИХ ЗМІН

гематології й трансплантації кісткового мозку — за півроку замість запланованих 30 операцій було зроблено тільки три!» — каже вона.

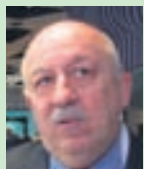
В рамках Форуму виступали й багато інших фахівців, які наводили приклади реальних наслідків медреформи. Всі присутні дійшли згоди щодо необхідності запровадження

збільшення видатків на систему охорони здоров'я з держбюджету. Фінансування галузі має становити не менше 6% ВВП, що є середнім показником у світі.

А ще в Концепції стратегії охорони здоров'я закладена необхідність зберігання, модернізації та належного оснащення ФАПів задля забезпечення до-

ДУМКА УЧАСНИКІВ ФОРУМУ

«Ціна на ліки має бути однаковою в усіх аптеках»

Олег КЛИМОВ,
голова правління
Всеукраїнської
фармацевтичної палати:

«Страшно дивитись на те, що аптеки перетворились майже на ювелірні крамниці, де пацієнт не може собі дозволити купити необхідні препарати. Адже пояснити соціальну мотивацію цін на ліки — неможливо. В той час як в інших країнах аптеки є закладами охорони здоров'я, первинною ланкою надання медичної допомоги, місцем відповідального застосування ліків, у нас це знівельовано, віддано на поталу бізнесу. Станом на 1 січня 2019 року із 22 тисяч аптек лише 3200 беруть участь у програмі «Доступні ліки», а решта продають те, що їм вигідно.

Проблема полягає у тому, що держава відсторонилась від контролю за реалізацією лікарських засобів, хоча в усьому світі це — жорстко регульований бізнес. Тому потрібно ухвалити низку вкрай важливих змін до законодавства, щоб змінити ситуацію у фар-

мацевтичній галузі, в тому числі задля демонополізації ринку та створення єдиних умов для бізнесу. Завод-виробник повинен писати роздрібну ціну на упаковці, ціна на ліки має бути однаковою в усіх аптеках.

Крім того, потрібно заборонити маркетингові угоди, які наче гідра з'їдають здоров'я українців. Адже загальновідомо, що маркетинг складає 30–40% вартості ліків.

Дуже важливо ухвалити закон про фармацевтичну діяльність, який чітко пропише, хто та за яких умов може вести фармбізнес, і, головне, регулює відповідальність за надання неякісних послуг. Потрібно замість тривіальної націнки на ліки, які фінансуються держпрограмами, впровадити оплату фармацевтичної послуги.

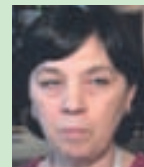
Крім того, слід замінити саму систему закупівлі ліків за кошт місцевих бюджетів через систему «Прозорро», заборонивши придбання лікарських засобів у роздрібних упаковках, що дозволить зекономити до 50% коштів.

Також потрібно ввести жорстку відповідальність за продаж ліків без рецепту лікаря, включаючи анулювання ліцензії.

Всеукраїнська фармацевтична палата наполегливо намагалась досту-

катись до можновладців, але нас ніхто не чує. Ми вже розробили законопроект про фармацевтичне самоврядування, який повністю має нівелювати корупційну складову у цій галузі. Але три роки на всіх щаблях влади чиниться шалений спротив цій ініціативі. І якщо така політика триватиме й надалі, то моє покоління доживе до того, що вмиратимуть не в державі, а на території».

«Здоров'я людини має стояти на першому місці»

Ірина СІЧЕНКО,
фахівець консультативно-
діагностичного центру:

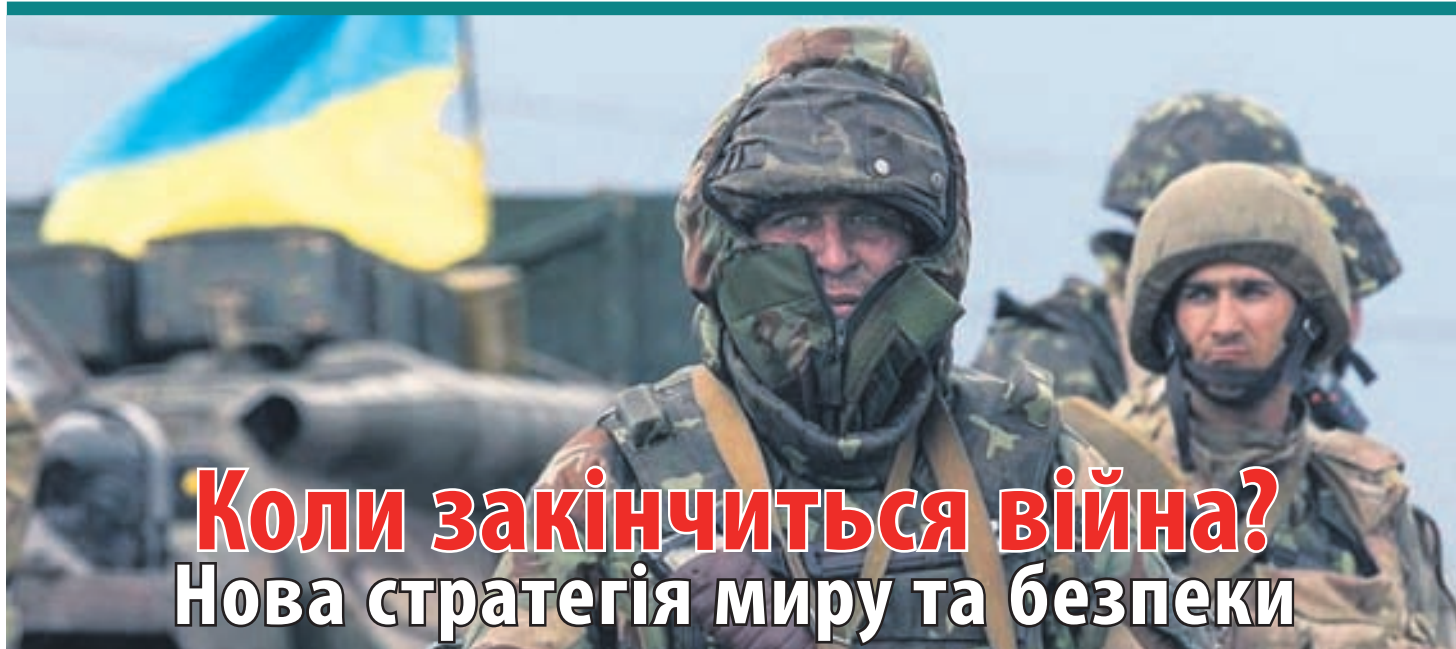
«Ті зміни, які відбуваються в галузі охорони здоров'я, призводять до того, що медичні послуги стають все менш доступними для переважної більшості населення. І все через те, що інтереси пацієнта не стоять на першому місці.

Фінансування системи не задовольняє ані лікарів, ані пацієнтів. Через існуючу тарифну сітку працівники від 1-го до 13-го розряду — тобто від при-

биральника до лікаря першої категорії — отримують зарплатню на рівні 4173 грн. Тому посадові оклади мають змінюватися. Середня зарплата лікаря з тридцятирічним стажем, на мою думку, має бути не 6–7 тисяч, а близько 30 тисяч гривень. Бо молоді спеціалісти, пропрацювавши кілька років, виїжджають за кордон. І їх із задоволенням приймає Словаччина, Польща тощо.

На мою думку, наразі конче необхідно визначитися із моделлю медицини, яку вибудовуватиме держава. Без цього неможливо розуміти шляхи її розвитку. Я вважаю, що потрібно запроваджувати закон про страхову медицину й визначитися, чи це буде загальнообов'язкове держстрахування, чи добровільне, чи страхування працівників за рахунок роботодавця й одночасно державне забезпечення пенсіонерів та дітей.

Кожна модель має свої недоліки й переваги. І фахівці повинні прорахувати всі «за» і «проти», щоб нарешті побудувати оптимальну систему, за допомогою якої українцям надаватимуть якісні медпослуги. Адже громадянин — найголовніша цінність держави, тому здоров'я людини має бути пріоритетом. Це питання нацбезпеки, адже здорова нація — це здорова держава».

Коли закінчиться війна? Нова стратегія миру та безпеки

П'ятий рік країна засинає й прокидається з питанням: коли закінчиться війна? Увесь цей час кожна сім'я, рідні якої на фронті, увесь український народ чекає від влади не порожніх заяв про безальтернативність Мінських домовленостей, а зрозумілої стратегії та реальних результатів.

Політична еліта країни — як стара, так і та, що претендує на звання нової, — у більшості виявилась нездатною запропонувати суспільству нічого, крім планів прихованої капітуляції перед агресором або заморожування конфлікту на десятиліття з перекладанням проблем на плечі майбутніх поколінь.

Ніхто за нас не звільнить нашу землю. Запропонувати стратегію відновлення миру і повернення наших територій — завдання українських політиків, але треба розуміти, що така стратегія може бути реалізована лише за підтримки всього українського народу.

Тягар багаторічної війни на своїх плечах несуть не чиновники і керівники держави, а український народ — добровольці і волонтери, які захистили країну в 2014-му, воїни, які щодня ризикують життям на фронті, їхні родини, кожен громадянин нашої країни, який сплачує зі своїх коштів військовий податок на підтримку армії.

Усі вони мають право на правду про війну та мир і гідне ставлення до себе. Без правди не буде довіри і підтримки, без підтримки всього народу країні не вистояти.

ЩО ПРОПОНУЄ КОМАНДА ЮЛІЇ ТИМОШЕНКО

Ми усвідомлюємо складність ситуації і нікому не обіцяємо мир за два тижні заради фальшивої перемоги у першому турі.

Сучасна війна вимагає не штикових атак і танкових битв. Для досягнення результату необхідно повною мірою задіяти весь арсенал дипломатичних, військових, економічних, юридичних, інформаційних та інших можливостей країни і наших союзників.

Завдання української армії на сучасному етапі — стримувати агресора і нарощувати сили.

Завдання української дипломатії — на чолі з новим президентом — іти в наступ і домагатися ефективних та результативних колективних міжнародних заходів із примусу агресора до миру і повернення Криму та Донбасу.

ЯК ПОВИННА ДІЯТИ УКРАЇНЬКА ДИПЛОМАТІЯ

Міністерство закордонних справ має стати генеральним штабом української дипломатії, який організовує наступ на цьому фронті. А українські посольства за кордоном мусять стати центрами, що не тільки представляють країну, а й жорстко відстоюють її інтереси у всьому світі.

Ефективними помічниками в цій роботі готові стати мільйони наших громадян, які працюють у різних країнах світу, а також українська діаспора, підтримка якої є незмінною завжди та конче важливою для нас.

ЩО ПОТРІБНО ДЛЯ ПОСИЛЕННЯ МІЖНАРОДНОЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Нам усім дуже важливо переконливо продемонструвати щирість, єдність і послідовність у боротьбі за свою країну. Лише тоді ми зможемо розраховувати на підтримку наших європейських і американських партнерів, достатню для примусу агресора до миру і повернення всіх окупованих територій.

Необхідно назавжди припинити зрадницьку торгівлю через лінію фронту, корупцію на військових поставках, перетворити санкційний механізм на жорсткий інструмент тиску на державу-агресора, її військово-політичне керівництво і олігархічну верхівку.

ЩО ТАКЕ БУДАПЕШТСЬКИЙ МЕМОРАНДУМ, ЧИМ ВІН МОЖЕ ДОПОМОГТИ УКРАЇНІ І ЧОМУ НЕ ПРАЦЮЄ ЗАРАЗ

5 грудня 1994 року в Будапешті, в обмін на гарантії безпеки і територіальної цілісності, за запитом усього цивілізованого світу Україна відмовилась від третього у світі за потужністю ядерного арсеналу. Ми свої зобов'язання перед людством виконали! Ми подали приклад іншим країнам. Тепер слово, а головне, дія — за країнами — гарантами нашої безпеки і територіальної цілісності.

У сучасному світі поважають і виконують лише ті гарантії, на яких твердо наполягає зацікавлена сторона. На жаль, українська влада на чолі з президентом Порошенком виявилась нездатною жорстко домагатися виконання гарантій і, більше того, своїми заявами і бездіяльністю п'ять років послідовно перекреслювала таку можливість. У нашій Стратегії досягнення миру головна роль відводиться будапештському формату переговорів. Це коли за стіл переговорів сядуть президент Сполучених Штатів, прем'єр-міністр Великої Британії, президент України та президент Росії.

Лише в цьому форматі Україні, яка виконала всі свої зобов'язання, належить беззастережне право формувати порядок денний, і ми будемо на цьому наполягати.

Навіть за відмови Росії від участі в таких переговорах інші гарантії мають можливість і зобов'язані діяти. За необхідності ми пропонуватимемо розширення цього формату переговорів до рівня «Будапешт плюс» із залученням інших країн і впливових світових та європейських лідерів.

Це непростий шлях, але в нас немає сумнівів, що переговори в будапештському форматі будуть успішними та принесуть Україні повноцінний мир.

ЧОГО МИ ЧЕКАЄМО ВІД КРАЇН-ГАРАНТІВ

Нам потрібен реальний мир, а не його ілюзія, розтягнута на довгі роки.

Ми розуміємо, що Будапештський меморандум не містить зобов'язань країн-гарантів воювати за нашу землю, але в нас є моральне право ви-

магати колективного застосування достатніх за своєю ефективністю невійськових заходів примусу Російської Федерації до миру і звільнення всіх без винятку окупованих територій. У цьому полягає наше перше завдання на переговорах з країнами-гарантами.

Ми не піддамося тиску агресора і не звернемо зі шляху до Європи і НАТО, але наші західні партнери повинні розуміти, що Україна ніколи не піде на жодні політичні або територіальні поступки, і тому нам потрібна допомога для звільнення і Донбасу, і Криму.

Друге важливе завдання стосується нашої безпеки на майбутнє. Ядерна зброя, яку ми мали, була загрозою країнам НАТО. У результаті того, що Україна відмовилась від ядерної зброї, усі країни Північноатлантичного альянсу за майже чверть століття заощадили на оборонних витратах сотні мільярдів доларів. Це дає нам повне право наполягати на істотному посиленні військово-технічної допомоги, яка гостро необхідна для створення ефективної системи протиповітряної оборони, відродження військово-морських сил і зміцнення можливостей на сучасному рівні протистояти наземному вторгненню.

ЩО ТАКЕ МІНСЬКІ ДОМОВЛЕНОСТІ І ЧОМУ ВОНИ ЗА ЧОТИРИ РОКИ НЕ ПРИНЕСЛИ МИРУ

У критичний для України період на мінських переговорах зусиллями наших західних партнерів була стабілізована ситуація на фронті. На жаль, далі замість реального мирного процесу розпочалися нав'язливі чотирирічні розмови про необхідність реалізації «безальтернативного» кремлівського плану, спрямованого на руйнацію нашої країни зсередини.

«Безальтернативність» Мінська стала головним досягненням Путіна у війні проти України. Вона ж дозволила Петру Порошенку п'ять років робити бізнес на торгівлі з окупованими територіями і корупційних поставках матеріально-технічних ресурсів для армії.

Ціна цієї багаторічної «безальтернативності» Мінська і злочинної бездіяльності влади — тисячі загиблих, десятки тисяч поранених і скалічених, мільйони біженців.

При цьому в Мінську всі сторони досягли мовчазної згоди про відмову від Криму, на яку український народ не погоджувався і ніколи не погодиться.

Позиція нашої команди в цьому питанні базується на національних інтересах України. Ми чітко усвідомлюємо, що «Мінська формула» реінтеграції Донбасу, яку постійно проштовхують Путін і Порошенко, створює реальні передумови для переростання міжнародного збройного конфлікту у внутрішній конфлікт, і цього не допустимо!

Наша команда розробила український план реінтеграції Криму та Донбасу і готова запропонувати його як повноцінну альтернативу «Мінській формулі» для міжнародної експертизи в нормандському, мінському чи будь-якому іншому міжнародному форматі.

**НЕОБХІДНО НАЗАВЖДИ ПРИПИНІТИ ЗРАДНИЦЬКУ ТОРГІВЛЮ
ЧЕРЕЗ ЛІНІЮ ФРОНТУ, КОРУПЦІЮ НА ВІЙСЬКОВИХ ПОСТАВКАХ,
ПЕРЕТВОРИТИ САНКЦІЙНИЙ МЕХАНІЗМ НА ЖОРСТКИЙ
ІНСТРУМЕНТ ТИСКУ НА ДЕРЖАВУ-АГРЕСОРА, ЇЇ ВІЙСЬКОВО-
ПОЛІТИЧНЕ КЕРІВНИЦТВО І ОЛІГАРХІЧНУ ВЕРХІВКУ**

(Закінчення на стор. 6–7)

(Закінчення.
Початок на стор. 5)**У ЧОМУ ПОЛЯГАЄ
НАША ПРОГРАМА
РЕІНТЕГРАЦІЇ КРИМУ І ДОНБАСУ**

Для того щоб оцінити складність завдання з реінтеграції, досить згадати, що українські діти в Криму і на Донбасі, яким на початок окупації було по 13–14, сьогодні вже дорослі, призовного і виборчого віку. Протягом п'яти років їхню свідомість отруюють окупанти і зрадники. Але ця молодь — наші громадяни. Без розуміння всіх цих складнощів, без виважених, толерантних кроків дійти згоди буде вкрай складно.

Деокупація і реінтеграція тимчасово окупованих територій України — не послідовні етапи, а паралельні взаємопов'язані процеси, якими необхідно займатися вже сьогодні.

Головна проблема полягає в тому, що основні правила спільного повоєнного життя не написані, не обговорені і не закріплені законами.

Основне завдання нашої програми — зруйнувати стіну страху, нерозуміння і ненависті, яку Кремль наполегливо зводить між вільною і окупованою територіями нашої країни. Цей план дає чітку відповідь на численні запитання щодо того, як, ким і в які терміни на територіях, що звільняються, відновлюватимуться українська влада і порушені права українських громадян.

**Коли закінчиться війна?
Нова стратегія миру та безпеки**

У цій роботі ми дотримуємося фундаментального принципу, який полягає в тому, що остаточна формула ефективного післявоєнного врегулювання не може бути нав'язана ззовні або продиктована чиновниками і політиками. Вона може бути знайдена лише в процесі відкритої суспільної дискусії.

Наше головне завдання — вивести мільйони невинних людей, які мешкають на окупованих територіях та які вимушені були бігти з рідної землі, зі стану стресу, забезпечити безпеку і повноцінне життя, дати роботу, повернути впевненість у майбутньому.

Ми також зобов'язані справедливо покарати винних.

**ЯК ВИРІШИТИ ПРОБЛЕМУ
ВИМУШЕНИХ ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ**

Наше головне завдання у питанні вимушених переселенців — створити умови для їхнього повернення додому. І ми знаємо, що для цього треба зробити.

Гідною метою наших спільних з європейськими партнерами зусиль може стати реалізація потужних проєктів «Євро регіон Крим» і «Євро регіон Донбас», заснованих на сучасній економічній моделі і новій якості життя на цих

територіях. Саме для цього нами ініційовано створення Міжнародного фонду відновлення Донбасу.

Нашою опорою і головним кадровим резервом для відновлення української влади на Донбасі та в Криму є вимушені переселенці та українці, що вистояли в окупації.

Держава вже сьогодні повинна припинити дискримінацію переселенців і забезпечити їм реальну допомогу в здобутті доступного житла і роботи.

Підтримка і захист прав вимушених переселенців як однієї з найбільш уразливих груп населення є інвестицією в досягнення стійкого миру.

Нам треба завжди пам'ятати, що люди, які вимушені були рятуватися з окупованих територій, побігли не до країни-агресора, а до себе додому, в Україну. Це наші патріоти, це наші українці, і ми зобов'язані подбати про них і захистити їх та їхні родини!

**ЯК КОМПЕНСУВАТИ ЗБИТКИ
ГРОМАДЯН, ПІДПРИЄМЦІВ
І ДЕРЖАВИ, ЗАВДАНІ
ЗБРОЙНОЮ АГРЕСІЄЮ РОСІЇ**

Наша команда, що чотири роки працює у складі правозахисного руху «Сила права», довела, що на юридичному фронті можна і треба йти у наступ. Рішеннями судів встановлено кілька тисяч фактів заподіяння шкоди українським громадянам, які постраждали внаслідок російської збройної агресії та окупації.

Спираючись на встановлені юридичні факти, воїни, які отримали поранення і каліцтва, родини загиблих і вимушені переселенці з нашою допомогою отримують рішення судів про стягнення матеріальної компенсації з Російської Федерації за заподіяну шкоду. Розроблено механізми примусового виконання цих судових рішень. За позовом члена нашої команди Ірини Верігіної суд наклав арешт на російські активи загальною вартістю 3,5 мільярда доларів США.

У всіх регіонах країни відкриті юридичні приймальні, де постраждали від російської

Сучасна боєздатна армія і повноцінне членство в НАТО — гарантія безпеки країни і кожної української родини.

Ми чітко усвідомлюємо, що дипломатичним шляхом можна досягти лише тих цілей, для досягнення яких є достатньо військових можливостей. Саме тому однією із засад нашої Стратегії миру і безпеки є зміцнення української армії.

У сучасному жорстокому та цинічному світі, де тільки розпочинається кровопролитна боротьба за ресурси, нам завжди буде потрібна сильна армія — як чинник стабільності та аргумент, який нагадує, що з інтересами України треба рахуватися.

План, над яким працює наша команда, складається з 10 кроків.

**КРОК ПЕРШИЙ:
ухвалення адекватного
військового бюджету**

Нам потрібна морально і матеріально вмотивована, добре підготовлена, екіпірована, оснащена і озброєна професійна армія, побудована за стандартами НАТО. Для цього слід збільшити щорічне фінансування Збройних сил України в півтора рази — з 2 до 3% ВВП.

**КРОК ДРУГИЙ:
подолання корупції
в армії і навколо неї**

Корупційні апетити чинного президента України та його оточення безмежні: це і постачання палива за завищеними цінами, і спроби продати армії

велику партію імпортованих самохідних гармат за ціною, вдвічі вищою за ринкову, і постачання неякісної техніки для армії із заводів Порошенка втридорога та багато іншого. Результатом цієї вакханалії є гострий дефіцит ефективної і надійної військової техніки та озброєнь на фронті.

Щоб захищати країну, військовослужбовці змушені ремонтувати техніку власним коштом.

Законів для подолання корупції у нас достатньо — бракує лише політичної волі. У нас політична воля є! Усі, хто незаконно взяв хоч копійку з фінансів армії, отримають найбільші терміни покарання.

**КРОК ТРЕТІЙ:
подолання безвідповідальності
в державі та армії**

За роки російської агресії в результаті безвідповідальності Верховного головнокомандувача, керівників Міністерства оборони та Генерального штабу Україна втратила на підірваних стратегічних арсеналах у Балаклії, Калінінці та Ічні, а також на армійських складах утричі більше боєприпасів, аніж витрачено на фронті, — понад 200 тисяч тонн. Це призвело до того, що забезпеченість боєприпасами з деяких позицій дійшла критичної межі.

Загальна сума збитків лише від вибухів на арсеналі в Ічні дорівнює розміру останнього траншу МВФ. У результаті п'яти масштабних надзвичайних подій на арсеналах і складах боєприпасів жоден керівник Міноборони і Генштабу не був покараний.

Як будемо зміцнювати**КРОК ЧЕТВЕРТИЙ:
організація ефективного
громадського контролю над армією
та іншими силовими структурами**

Нашу армію одягають, взувають і озброюють не чиновники, а українські платники податків, і тому кожен громадянин має право вимагати, щоб усе до копійки йшло на зміцнення оборони, а не в кишені та офшори. Задля цього буде створено спеціальну структуру громадського контролю за кожною копійкою військових витрат!

Військовий податок, який усі ми сплачуємо, — це додатковий внесок кожного з нас у зміцнення української армії. І він має надходити до окремого бюджетного фонду, за використання коштів якого влада зобов'язана регулярно звітувати перед громадянами.

**КРОК П'ЯТИЙ:
реформування законодавчих основ
побудови Збройних сил України
і системи військового управління**

Основа сильної армії — це люди, повага до солдата і довіра до командира. Таку армію нам ще належить створити.

Військовослужбовець-контрактник — це не солдат удачі, готовий за гроші ризикувати своїм життям.

У сильній армії в кожного солдата, який захищає країну, визначальним має бути почуття впевненості.

Впевненості не лише в правоті своїх дій, а й у їхній законності.

Впевненості в тому, що в тилу його родина захищена державою.

Впевненості в надійності зброї, яку йому дала країна, в командирах, штабах і тилах.

Впевненості в тому, що його — живого, пораненого чи загиблого — не залишать на полі бою чи не забудуть у полоні.

Кожен воїн і його родина мають бути впевнені, що у разі поранення або загибелі для держави і армії солдат або родина загиблого будуть об'єктом особливої турботи, а не тягарем. Таку реформу наша команда негайно реалізує після президентських виборів.

**КРОК ШОСТИЙ:
новий контракт на службу в Збройних
силах і система соціальних гарантій
для військових та їхніх родин**

У минулому році з армії пішли близько 30 тисяч підготовлених професійних воїнів, які були на фронті.

Проблема — в рівні грошового забезпечення, у відсутності ефективного соціального захисту і в нешанобливому ставленні до солдата.

Близько третини бойових офіцерів мають намір покинути лави Збройних сил, бо не бачать перспективи на військовій службі.

За такої плінності кадрів доводиться готувати втричі більше екіпажів

СУЧАСНА БОЄЗДАТНА АРМІЯ І ПОВНОЦІННЕ ЧЛЕНСТВО В НАТО — ГАРАНТІЯ БЕЗПЕКИ КРАЇНИ І КОЖНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

збройної агресії отримують безкоштовну правову підтримку.

Мета всіх цих зусиль — зафіксувати докази збройної агресії, порушень прав людини і військових злочинів Російської Федерації на нашій землі. І в підсумку — змусити агресора компенсувати шкоду, заподіяну нашим громадянам. Кожен такий позов зменшує здатність Кремля продовжувати війну.

Якщо всі постраждали громадяни за нашою допомогою подадуть позови проти держави-агресора, то загальна сума претензій перевищить 100 мільярдів євро.

На жаль, владою досі не проведена ретельна інвентаризація шкоди, завданої державі, громадським організаціям, професійним і творчим спілкам. До пред'явлення позовів у їхніх інтересах справа практично не дійшла.

Влада за всі роки війни навіть не спромоглася розробити дорожню карту юридичних дій для отримання тисячами малих і середніх підприємств та їхніми власниками компенсації шкоди, заподіяної Російською Федерацією.

Щодо мільйонів українських громадян, які втратили рідних, здоров'я, житло і майно, а також те, що для кожного з нас особливе малу Батьківщину,

їхніми бідами держава взагалі не переймається.

Ми й надалі докладемо всіх зусиль для притягнення Російської Федерації як держави-агресора до юридичної відповідальності і доб'ємося нашої мети — компенсації шкоди, заподіяної українським громадянам, українському бізнесу і українській державі. Це стане спеціальною державною програмою, яку наша команда вже розробила, протестувала і готова реалізувати в повному обсязі.

ВСТУП УКРАЇНИ ДО НАТО

NATO витрачає на забезпечення військового захисту своїх країн-членів один трильйон доларів на рік. Російська Федерація, яка веде війну проти України, витрачає на свою армію 66 млрд доларів на рік, а Україна — лише 3 млрд доларів! З такими видатками на армію і з таким станом армії, як сьогодні, Україна може стати легкою здобичкою для будь-якого військового вторгнення в будь-який момент нашого життя.

Ми зобов'язані заради наших дітей себе надійно захистити!

Стратегічно важливим рішенням із захисту наших кордонів назавжди може бути

лише вступ України до Північноатлантичної системи колективної безпеки та оборони.

У п'ятій статті статуту НАТО закріплено, що якщо військова агресія застосовується проти будь-якої країни — члена НАТО, усі інші країни стають на військовий захист всіма своїми збройними силами. А хто нас захищає сьогодні, крім нас самих?

Якби Україна в 1994 році, коли добровільно відмовлялася від ядерної зброї, отримала як гарантію повноцінне членство в НАТО, у нас би сьогодні не було десятків тисяч убитих і поранених, військовополонених, окупованих територій та мільйонів знедолених людей. Нам треба виправити цю помилку та добитися повноцінного членства в НАТО.

Все, що говорять проти такого рішення, — брудна політична пропаганда, спрямована проти України. Ми проведемо референдум щодо вступу України в НАТО та за позитивного рішення подамо відповідну заявку і будемо на ній наполягати.

Україна — мирна країна, і ми, українці, — мирні люди, але життя навчило нас захищати свою землю і свої цінності.

І ми будемо їх захищати!

У нас для цього є

Стратегія, Команда і Воля.

Ми потребуємо вашої довіри та підтримки!

Як будемо відроджувати оборонно-промисловий комплекс держави

Наша країна має величезний науковий, технологічний і виробничий потенціал, зосереджений у державному та приватному секторах оборонно-промислового комплексу. Це одна з важливих конкурентних переваг України. Ми не маємо права її втратити.

Сьогодні країна спроможна виробляти сучасне озброєння і військову техніку, але розвиток оборонних підприємств усіх форм власності стримується типовими проблемами.

Для їх усунення необхідно виконати шість першочергових завдань.

• **Перше завдання** — демонополізувати зовнішньоекономічну діяльність у сфері військової техніки і озброєнь.

• **Друге завдання** — забезпечити доступ до дешевих кредитних ресурсів.

• **Третє завдання** — побудувати систему ринкового партнерства у сфері ОПК.

• **Четверте завдання** — зберегти традиції і забезпечити розвиток наукової та інженерної школи, зосередженої в Академії наук

і ОПК, на підприємствах ракетно-космічної галузі, авіа-, судно- і танкобудування.

• **П'яте завдання** — реформувати ОПК і почати ефективну боротьбу за зовнішні ринки.

Сьогодні країна має унікальний шанс для активного просування продукції підприємств вітчизняного оборонно-промислового комплексу на світовому ринку. Для успішного вирішення цього завдання необхідно забезпечити інтенсивне переозброєння своєї армії новими зразками сучасної військової техніки та озброєння. Це стане найкращою рекламою наших виробників.

• **Шосте завдання** — зберегти ракетно-космічну галузь.

Підприємства галузі включилися у створення ракетного щита країни, але ми не маємо права назавжди втратити свою космічну програму.

Наявні напрацювання в цій сфері поки ще дають надію на реалізацію національних проектів, що можуть стати новими символами країни.

українську армію

танків, снайперів, операторів протитанкових комплексів, фахівців усіх військових спеціальностей. На це витрачаються величезні кошти, яких бракує на підвищення грошового забезпечення, переозброєння і створення гідних умов служби.

Наше завдання полягає в тому, щоб на будь-якому етапі кар'єри військового і в будь-який період історії країни військова служба була престижною, привабливою і почесною.

У сучасній контрактній армії у військовослужбовця має бути лише два завдання — вчитися воювати і, якщо це буде необхідно, воювати за свою країну. Третього не дано. Витратити час, відведений на підготовку захисника країни, на облаштування побуту, на підмітання плацу чи на побілку бордюрів — злочинна розкіш.

При цьому ми маємо пам'ятати, що воїн — не робот, у нього є особисте життя, і служба в армії не повинна його руйнувати. У новий контракт закладаються всі необхідні механізми, що захищають особисті права військовослужбовців.

Ми готові запровадити регулярну індексацію грошового забезпечення, яка передбачає зарплату рядового контрактної служби на рівні, що в півтора раза перевищує середню заробітну плату в країні. Уся система оплати ратної праці має

адекватно співвідноситися з рівнем відповідальності і кваліфікацією військовослужбовця, а також ступенем ризику.

Важливою частиною нового контракту для Збройних сил є мотиваційний пакет, що включає базові гарантії щодо забезпечення житлом, медичного обслуговування, отримання освіти, пенсійного страхування та інших питань, а також додаткові пільги для учасників бойових дій та членів їхніх родин.

Воїнам, що отримали поранення і каліцтва на фронті, держава зобов'язана гарантувати умови для адаптації до мирного життя.

Кожен захисник України має бути впевнений, що в скрутну хвилину держава забезпечить підтримку його родині та дітям.

Наша позиція полягає в тому, що учасники бойових дій, загиблі, зниклі безвісти і поранені воїни для Міністерства оборони назавжди мають залишатися в строю.

**КРОК СЬОМИЙ:
втілення механізму контролю за виконанням гарантій держави перед військовослужбовцями та їхніми родинами**

У жовтні цього року наша команда подала до Верховної Ради проект

закону № 9141, який вносить зміни до чинного Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їхніх сімей». Цей законопроект передбачає: якщо військовослужбовець, підписавши контракт, узяв на себе зобов'язання перед державою, то і зобов'язання держави перед ним і його родиною стають фактичною частиною контракту і на весь його термін не можуть зменшуватися.

Зараз створений нами Воєнний кабінет готує новий базовий закон про гарантії для військовослужбовців і членів їхніх родин.

**КРОК ВОСЬМИЙ:
від контрактної до професійної армії**

Комплекс заходів, що розробляється нашою командою, покликаний стимулювати молодь до підписання першого контракту на службу в армії, а воїнів-контрактників — до підвищення своєї кваліфікації і продовження служби. Кожен наступний контракт має включати додаткові стимули.

Усе це дозволить, розумно оновлюючи, стабілізувати кадровий склад українського війська, підвищити рівень професійної підготовки і боєготовності.

Кожен воїн-контрактник, який брав участь у бойових діях, мусить мати право і можливість для отримання необхідної освіти і побудови кар'єри в армії.

Країні потрібні високоосвічені ініціативні офіцери, підготовлені для служби в сучасній армії, здатні приймати рішення, що поважають солдата й усвідомлюють відповідальність за кожне людське життя. Саме вони мають стати частиною нової еліти українського суспільства. Пріоритет для кар'єрного зростання в армії мають отримати учасники бойових дій. Українських воєначальників необхідно вирощувати із солдатів і офіцерів, які проявили себе на війні.

**КРОК ДЕВ'ЯТИЙ:
служба в резерві та організація територіальної оборони країни**

Основою обороноздатності країни має стати професійна армія і ефективна система служби в резерві.

Усе це необхідно доповнити розвиненою структурою територіальної оборони, покликаною стримувати агресора в разі масштабного вторгнення.

**КРОК ДЕСЯТИЙ:
переозброєння армії**

Сильної армії без надійної військової техніки й ефективного озброєння не буває. Нам належить побудувати сучасну систему протиповітряної оборони, відродити Військово-Морські сили, значно зміцнити можливість Сухопутних і Десантно-штурмових військ, а також Сил спеціальних операцій.

Воєнний кабінет Юлії ТИМОШЕНКО

Одним із стовпів, на яких тримається не тільки Голлівуд, а й загалом увесь сучасний кінематограф, є знаменитий актор і режисер Клінт Іствуд. На його рахунок десятки класних фільмів та майстерно зіграних ролей, а також чотири «золоті» статуетки. Кожен його фільм — майже стовідсотковий шедевр. Звісно, що і в Іствуда траплялися не зовсім вдалі проекти. Але він зняв стільки неперевершено сильних драм, що навіть більш-менш прохідні картини йому можна з легкістю пробачити. Втім, цього разу й пробачити нема чого!

Нещодавно відбулася прем'єра нової стрічки Клінта Іствуда під назвою «Наркокур'єр», заснованої на реальних подіях. Саму фавулу він взяв із статті, опублікованої в The New York Times Magazine в 2014 році. У журналістському матеріалі йшлося про 87-річного наркокур'єра Лео Шарпа, якого затримали із 90 кілограмами кокаїну на суму в 3 мільйони доларів.

Так от, у фільмі головного героя звать Ерл Стоун (Клінт Іствуд). Він ветеран Другої світової війни, який усе своє життя тяжко працював. Його пристрасно стали лілеї, які він вирощував багато років, та нині бізнес чоловіка занепає і він по вуха у боргах. Із сім'єю в Ерла досить погані стосунки — саме через те, що усього себе він віддавав роботі, а не дружині, доньці та онуці...

Одного разу йому запропонували роботу кур'єра. Треба було просто взяти певний вантаж і, чітко дотримуючись інструкцій, довести у потрібне місце. «Роботодавці» дізналися, що Ерл по роботі об'їздив усю країну, і за сорок років у нього не було жодного штрафу. Тож головному герою запропонували досить привабливу платню. Тому він і не задавав зайвих запитань.

Ерл зробив свою першу ходку. Потім була друга-треть-четверта і так далі. Наркотогівцям дуже сподобався дідусь, який не привертав до себе особливої уваги й раз одразу перевозив усе більш парції наркотиків.

Звісно, Ерл скоро дізнався про те, що саме возить, та не надто цим переймався, бо ж йому гарно платили. І за ці гроші він міг влаштувати весілля онуці, відремонтувати клуб

КЛІНТЕ ІСТВУДЕ, пристебніть ремінь безпеки!

для ветеранів... Та саме в цей час на хвіст наркобаронам та наркокур'єру сядуть федералі Колін Бейтс (Бредлі Купер) та Тревіно (Майкл Пеня). І щось підказує, що їм вдасться зловити вправного водія...

Невимовний захват викликає гра самого Клінта Іствуда. Лише подумайте: цього року кінотворцю виповниться 89 років! І можна тільки щиро позаздрити такий життєвій енергії. Абсолютно увесь фільм тримається на ньому, і це величезна його заслуга. Клінт — неймовірний!

До речі, любить режисер запрошувати у свої фільми су-

перстарів. І цього разу це був Бредлі Купер, який теж прекрасно відіграв. Утім, трошки його не вистачало в кадрі. Також у фільмі знялись й інші знаменитості: Енді Гарсія, Таїсса Фарміга, Лоуренс Фішберн, Майкл Пеня, Даян Віст... Зняв цього разу режисер і свою доньку Елісон Іствуд.

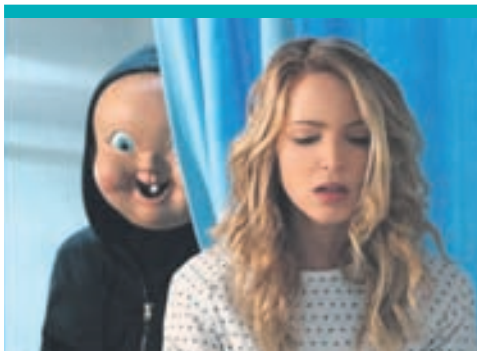
Звісно, що у Іствуда були більш серйозні та глибокі роботи. Тут вам і «Мости округу Медісон», і «Крихітка на мільйон», і «Підміна»... А його стрічка «Таємничий ріка» — усім шедеврам шедевр! Це кіно просто винесло мозок гляда-

чам. Режисер занурився надто глибоко і видав нам просто неперевершену драму. Але й «Наркокур'єр» справляє досить приємне враження. Це не просто кримінальна драма, яка розказує унікальну історію про майже 90-річного дідуса, який розвозив по США наркотики. У цьому фільмі автори ставлять безліч глобальних життєвих питань. І саме вони — на першому плані.

Найприємніше те, що режисер потроху відходить від притаманної йому трагічності. Його нове творіння хоч і драматичне, проте із дуже світлим фіналом.

«Наркокур'єр» — якісне кіно, яке можна буде переглянути ще не один раз. Але є у фільмі дещо, що виводить із рівноваги. Так, Ерл Стоун, якого грає сам режисер, нехтує засобами безпеки на дорозі та часто не пристібає ремінь безпеки! І за це самому постановнику варто було би виписати величезний штраф!

«НАРКОКУР'ЄР» СПРАВЛЯЄ ДОСИТЬ ПРИЄМНЕ ВРАЖЕННЯ. ЦЕ НЕ ПРОСТО КРИМІНАЛЬНА ДРАМА, ЯКА РОЗПОВІДАЄ УНІКАЛЬНУ ІСТОРІЮ ПРО МАЙЖЕ 90-РІЧНОГО ДІДУСЯ, ЯКИЙ РОЗВОЗИВ ПО США НАРКОТИКИ. У ЦЬОМУ ФІЛЬМІ АВТОРИ СТАВЛЯТЬ БЕЗЛІЧ ГЛОБАЛЬНИХ ЖИТТЄВИХ ПИТАНЬ. І САМЕ ВОНИ — НА ПЕРШОМУ ПЛАНІ. НАЙПРИЄМНІШЕ ТЕ, ЩО РЕЖИСЕР ПОТРОХУ ВІДХОДИТЬ ВІД ПРИТАМАННОЇ ЙОМУ ТРАГІЧНОСТІ. ЙОГО НОВЕ ТВОРІННЯ ХОЧ І ДРАМАТИЧНЕ, ПРОТЕ ІЗ ДУЖЕ СВІТЛИМ ФІНАЛОМ

Щодня святкувати день народження... Це ж просто диво! Про таке розвеселе життя можна лише мріяти. Насправді ж для героїні фільму «Щасливий день смерті» Тріш власне свято перетворилося на жахіття, адже кожного дня її вбивав невідомий у масці малюка. Раз у раз після власної смерті вона прокидалася, і усе повторювалося знов, доки Тріш не розгадала загадку і не розімкнула петлю часу.

«Відсвяткуємо» ще разок?

Ось таку моторошну історію нам розповіли в 2017 році режисер Крістофер Б. Лендон та сценарист Скотт Лобделл. Фільмів а-ля «День бабака» нам показали чимало. У принципі вони усі скроєні за одним шаблоном: пихатий та безпринципний головний герой чи героїня потрапляють до петлі часу й мусять проживати один і той самий день знову і знову. Вони намагаються різними способами повернути нормальний хід часу, але, звісно, у них нічого не виходить (бо інакше й фільмів таких не було б). Та все ж їм потрібно зробити для себе якийсь висновок, змінити своє життя, ставлення до людей чи розгадати загадку. І тоді — бац! — і настає завтра.

Так було й у фільмі «Щасливий день смерті». Втім, цей фільм є дещо

особливим. По-перше, це детектив, і глядач сам долучається до пошуку розгадки таємниці. По-друге, дивлячись таке кіно, наче переносишся в дитинство, коли батьки не дозволяли дивитися страшні муві. Такий собі новий «Крик». Приємна ностальгія. Тож творці «Щасливого дня смерті» вирішили не зупинятися й зняти сиквел.

Сюжет другої частини фільму виходить за межі шаблону та дещо роз'яснює події першої частини стрічки. Наприклад, глядачі розуміють, чому виникла та сама петля часу...

Так от, головна героїня Тріш (Джессіка Рот) знову і знову прокидається у день свого народження. От тільки розгадка цього разу зовсім інша, як і вбивця. Та й відбувається усе за геть іншим сценарієм. Але Тріш неодмінно

треба відновити хід часу, адже цього разу вона може дійсно померти...

До речі, Джессіка Рот грає досить непогано, як і першого разу. Вірогідно, що в майбутньому вона буде користуватися популярністю у режисерів. Можливо, навіть переросте тінейджерські фільми.

Звісно, що до стрічок такого жанру та змісту не можна ставитися серйозно. Вони створені лишень для нашої розваги. Але варто зазначити, що на цей раз «Щасливий день смерті 2» — відмінний кіноатракціон. У міру теплий, у міру моторошний, у міру філософський, що також дуже цікаво.

Щодо можливого третього фільму: режисер Крістофер Лендон заявив, що у нього є ще ідеї триквелу «Щасливого дня смерті». І якщо друга частина цієї історії заробить непогану касу, то через пару років нам знову влаштують «День бабака».

Сторінку підготувала Євгенія ПРОРИВАЙ

Головний редактор — Анна СПІВАК, відповідальний секретар — Олексій СОКУР

Редакція: м. Київ, бул. Лесі Українки, 26

Пишіть на адресу: ТзОВ «Структура ІТ», а/с 155, м. Київ, Україна, 04080

Засновник та видавець: ТзОВ «Структура ІТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газету надруковано ТзОВ «Мега-Поліграф» 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Замовлення № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Наклад 97 525 прим.

Рекомендована ціна 5 грн 00 коп.

Передплатний індекс: 49450

При використанні публікацій посилання на газету «ВВ» обов'язкове.

Редакція газети «ВВ» може не поділяти думку авторів. Відповідальність за матеріали у рубриці «Точка зору» несуть автори текстів.

Відповідальність за зміст рекламних матеріалів несе рекламодавець.

